

går, hvor vi havde lejlighed til meget grundigt at drøfte disse ting, og jeg gav umiddelbart efter nævnsrådet udtryk for, at det agter Danmark ikke at tage initiativ til; det ville være et helt, helt forkert signal.

De politiske signaler, vi nu sender af sted til Østrig, er jo først sat i kraft på ambassadør- og regeringsniveau, og det ville være helt forkert, hvis vi nu løb vores vej fra fællesskabet og værnet om de grundlæggende menneskelige værdier. Derfor vil Danmark ikke udsætte sig for at blive ridset i omdømmet og respekten for det danske samfund og vores parathed til at bære værnet om de fælles værdier. Derfor vil Danmark ikke tage et initiativ på dette felt.

Nu skal vi se, hvorledes praktisk handling følger ord i regeringsgrundlaget. Vi går frem i fællesskab, og vi holder sammen i det europæiske samarbejde. Så svaret er kort og godt som i går: Nej.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det nok ikke for meget at sige, at der hersker vild forvirring over, hvad de her sanktioner egentlig betyder, hvad man skal gøre, og sådan noget. Det kommer vi jo også ind på under nogle af de efterfølgende spørgsmål til statsministeren.

Men det, der er interessant i denne her sammenhæng, er jo, at når man holder fast i, at det skal være en fælles tilbagetrækning af sanktionerne, kan jeg vel gå ud fra, at regeringen har en meget tæt dialog med de andre EU-lande om, hvordan man i givet fald skal udføre sanktionerne, og hvor længe de skal vare. Og tænk nu, hvis den østrigske regering faktisk viser sig at være en regering, der overholder spillereglerne, hvad så?

Sådan nogle overvejelser pågår vel også i regeringen, og derfor er mit spørgsmål: Har man en dialog med de andre EU-lande, hvordan er i givet fald den dialog, og hvordan går det med dialogen om at trække de bebudede sanktioner over for Østrig tilbage?

Det er jo det afgørende spørgsmål, når statsministeren siger, at Danmark ikke gør noget selv, men kun gør noget i en koordineret EU-aktion.

Charlotte Antonsen (V):

Statsministeren lægger vægt på, at man i Danmark agter at optræde sammen med de øvrige EU-lande, og derfor vil jeg gerne spørge statsministeren: Er der også tale om en fælles beslut-

ning, når man fra dansk side ikke har ønsket at sende socialministeren og arbejdsministeren til det uformelle socialministerråd i EU? Er det en fælles EU-beslutning, eller er der dansk enegang på det punkt, og hvad er baggrunden?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til det første spørgsmål kan jeg sige: Danmark agter ikke at ændre signaler på nuværende tidspunkt. Vi har jo at gøre med et parti og en partileder i Østrig, som i 1993 blev smidt ud af Det Europæiske Liberale Parti – som partiet Venstre i øvrigt er medlem af – fordi der blev givet udtryk for sådanne holdninger, at man ikke syntes, man kunne være i det samme fællesskab.

Vi har at gøre med en historie, hvor de ord, der bliver nævnt af samme parti i dag, var de ord, der blev nævnt dengang, og jeg er nødt til at sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at Danmark aldrig må være placeret på den forkerte side, når det gælder vores historie, og når det gælder vores fællesskab om de værdier, der er så grundlæggende.

Vi må aldrig ved at tie samtykke, vi må altid være klare i vores menneskelige værdier og holdninger, og derfor er jeg tilfreds med og glad for de mange lande, 14 lande i det europæiske samarbejde plus Norge, der fuldt og helt har indtaget samme holdning som vi, plus Israel, der har endnu stærkere holdninger og reaktioner, for det er sandelig endnu mere berørt, og det er let forståeligt, plus USA, der har udtrykt sin dybe bekymring for det, der sker, plus FN's generalsekretær, Kofi Annan, der ganske usædvanligt har sagt: Den, der kender Østrigs historie, har grund til at følge udviklingen i Østrig meget, meget nøje.

Derfor kan man naturligvis godt lave politisk polemik og stille 11 spørgsmål til mig i dag, og jeg skal såmænd nok svare på dem alle sammen. Jeg vil bare stilfærdigt gøre opmærksom på, hvad det er for en alvorlig situation, vi har, hvor historisk vigtigt det er, at vi kæmper for Danmarks sag, for Danmarks historie, for Danmarks værdighed.

Fru Charlotte Antonsen skal vide, at socialministeren naturligvis deltager i de uformelle møder, og det er helt, som det plejer at være.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne minde statsministeren om, at jeg ikke har stillet 11 spørgsmål her i spørgetiden, for det kan jeg ikke; jeg kan maks. stille tre